

6.

MARGÐÆTTUR SIGUR.

Með þessum sáttum hafði Ísland unnið margþættan sigur. Varðanda sjálfa landhelgina voru ákvæði samningsins okkur ósamþærilega miklu hagstæðari en tafarlaus og skilmálalaus viðurkenning 12 mílnanna. En auk þess hafði nú tekist að tengja að nýju gömul bönd samúðar og gagnkvæmrar vináttu milli íslendinga og Breta og með því verið vikið frá vörum þjóðarinnar og alls hins frelsisunnandi heims hinum beizka bikar fjörráða kommunínistanna.

Margir erlendir stjórnmálamenn, veinveittir Íslandi, hafa látið í ljós undrun yfor því, að íslendingum skyldi takast að ná þessum sáttum, og er það að vonum. Þykir mörgum með öllu óskiljanlegt, að íslendingar skyldu kaupa þer því einu verði að heita því að lúta þeim lögmálum, sem allar menningarþjóðir telja sér skylt að fylgja þeim er mest nauðsyn á, sem minnstar eru, en það er að leita alþjóðadóms um lögmæti nýrrar útfærzlu landhelginnar. En þessa yfirlýsing� gáfu íslendingar, jafnframt því sem þeir lýstu yfir, að þeir myndu halda áfram baráttunni fyrir staðkaðri landhelgi eftir öllum löglegum leiðum.